

Elementami pomiaru tego drewna są długość (l) oraz średnia środkowa (d). Długość drewna (l) mierzy się taśmą, lub innym przyrządem z dokładnością do 5 cm. Pomiar powinien być wykonany wzdłuż najkrótszej linii łączącej obydwie czół. W drewnie wielkowymiarowym obowiązuje stosowanie nadmiaru długości wynoszącego 1%. Podczas wyróbki drewna średniowymiarowego nie jest on obowiązkowy. Średnicę środkową (d) drewna o regularnym kształcie, określa się na podstawie jednego pomiaru średnicomierzem, prostopadle do osi podłużnej drewna. W przypadku zniekształcenia drewna w wyznaczonym miejscu pomiaru, należy wykonać pomiar powyżej i poniżej zniekształcenia w jednakowej odległości od wyznaczonego miejsca pomiaru. Do określenia miąższości sztuki drewna należy przyjąć średnią arytmetyczną z tych pomiarów. Jeżeli drewno w miejscu pomiaru jest wyraźnie spłaszczone, należy wykonać pomiar najmniejszej i największej średnicy oraz obliczyć z nich średnią arytmetyczną. Pomiarów dokonujemy z dokładnością do 1 mm. Wyniki pomiarów jednokrotnych i obliczonych średnich arytmetycznych zaokrąglamy do pełnych centymetrów, w górę jeżeli ułamek centymetra przekroczy 5 mm lub w dół, gdy ułamek centymetra będzie mniejszy lub równy 5 mm.

Pomiar średnicy środkowej (d) może być wykonywany w korze lub bez kory, po jej zdjęciu albo okorowaniu, w miejscu pomiaru. W przypadku pomiaru w korze należy potrącić odpowiednią grubość kory. Miąższość drewna iglastego o długości do 8,9 m może być określana również na podstawie długości i średnicy górnej (d_g). Do obliczania miąższości na podstawie tych parametrów służą tablice Radwańskiego. Tę metodę obliczania miąższości drewna wielkowymiarowego możemy zastosować także gdy średnica środkowa jest niedostępna do pomiaru np. gdy kłody są ułożone w mygłę. Pomiar średnicy górnej (d_g) bez kory wykonuje się przymiarem liniowym lub średnicomierzem, zgodnie z zasadami określonymi dla średnicy środkowej.

zapoznać się i zrobić notatkę